

SZENTJÁNOSI CSABA

Aki

Aki bicskát nyitogat,
szúr, fenyeget,
az, hogy összefirkálja
az eget,
kihegyezi
a ceruza-hegyeket,

aki monóban hall,
nem tudja, mi a sztereó,
Dolby-hatás,
hiába kapcsolja be
idegrendszerét –
nincs szívbéli adás,

aki háborog, mint
a részeg, pedig
csak a keserűség
italából ivott,
az betöri a semmit,
lelked hiába nyitott,

aki önmagát hergeli,
az csak énjét
hengerli le,
annak, bekattanásaiból
van az összes szelfije,

de aki gránátalmával,
kardvirággal harcol,
hogy legyen béke,
annak minden
körme-pénzerméjén
ott lesz fényének képe,

aki agya fogaskerekeit
tekerve
a szeretet hullámhosszát
keresi,
az úgy cselezi ki indulatait,
gyarlóságait,
mint Lionel Messi.

SZENTJÁNOSI CSABA

Apuka...

Mit csinálnál,
ha meghalna a tenger,
hová temetnéd el
a rengeteg halat,
ha elmegy valaki... fázom,
mert érzem az Úr hidegét,
amerre halad,

ha betegek lennének
a hegyek, mondd –
hogy gyógyítanád meg
a köveket,
láttam széttöredezett
szeretteim testét,
amiket újra szülni
már nem lehet,

ha eltűnne az ég,
a hold, a csillagok,
nem lenne
nappal és éjszaka,
akkor csak a
Tejút kórházfolyosóján
járnánk egymáshoz
haza,

ha eltűnne a tavasz,
eltűnne minden virág,
fa, élet,
akkor a hó nem tudna
kire hullani,
ha a tél idetéved...

de, ha az utca egyszer elmegy
Apuka lépteieért,
ha elmennek éveiért
az órák,
akkor sivatagnyi porából
a Szentlélek fújásai
visszahoznák...